

ničesar drugega, kakor da je Janku ustregel in mu izročil zahtevani čevolj svoje stare matere.

Janko se je ves vesel vračal domov. Ko je prišel v tabor, so se vsi čudili, da je prišel živ in zdrav iz pekla. Najbolj jezen pa je bil kralj, ki ni vedel, kaj bi zdaj počel. Še enkrat je sklical svoje svetovalce. Ko so se posvetovali, kako bi ubili Janka, je ta sam premišljeval, na kakšen način bi se znebil svojih sovražnikov in jih zapodil iz dežele, zakaj nič več jih ni mogel vi-

deti. Nazadnje je ves vesel poskočil, tekel v grad, v tisto dvorano, kjer je zboroval kralj s svojimi svetovalci. Tam je zgrabil kralja za noge in z njim toliko časa udrihal po ostalih, dokler niso bili vsi mrtvi. Ko so vojaki to slišali, so se raztepli na vse strani. Tiste, ki niso mogli pravočasno ubežati, so pobili kmetje. — Ko so se prebivalci dežele malo pomirili, so izvolili Janka za kralja. Živel je še mnogo let in bil svojim podložnim dober in pravičen vladar.

Kdaj vstajajo cvetice?

V velikih cvetličarnah so opazovali, da se v sončnem vremenu cvetice zbude vedno ob istem času in vedno ob isti uri odpro svoje nežne cvete. Veliko je pa med njimi tudi zaspank in ponočnjakov! Kozja brada in potrošnik ali cikorija se zbudita kot prvi ob štirih zjutraj, za njima vstane prav počasi regrat.

Skržolica ali regratnik, zlatica, škrobinec ali gosji osat vstanejo ob šestih; lapuh, svišč ali svedrec in zajčja deteljica pa se prebude ob osmih. Zaspanci, ki spe do desete ure, so pomladni žafran, jetrnik in gozdni tulipan; lenuha, ki vstaneta šele ob enajstih, sta podlesek ali ušivec in velikonočnica, še pozneje pa se zbudi poldanska roža. Pravi ponočnjak pa, ki odpre svoje bele cvetove šele po sončnem zahodu, je lučica. Ko druge cvetke že spe, prične ona šele razširjati po vrtovih svoj sladki, opojni vonj.

IZ MLADIH PERES

JESENSKA

Ovenele pisane poletne so cvetice, orumenelo listje sadnih je dreves, v žalost pogreznjene sanjajo vinske gorice, in žalostni so vzdihji vitkih, belih brez.

Na klopi pred uljnakom dremlje ded, muca se prihuljeno mu plazi po kolenih, ded pa ... sanja o minulih toplih dneh, ko v zlatem soncu so nabirale čebele med.

P. I.

PSIČEK

Psiček po gozdu leti, divjega zajca lovi, kmalu za njim lovec prihiti in zajca ustrelji.

Psiček okrog njega skače in grize ga za hlače, naj mu zajčkovo glavo da in kos slastnega mesa.

Drugi dan se lovec ob zori zbudi, psiček že na dvorišču sedi. Ej, kako veselo skaklja, ker bosta spet na lov odšla...

Z. Vidič

ZAJČEK IN LOVEC

Zajček iz gozda priskaklja in gleda, kje bi bila glava zeljnata. Kmalu zajček, ej, seveda, polno njivo tam zagleda.

Zajček zelje že objeda, lovec pa ga izza grma gleda. Naenkrat puška počí, zajček od kosila skoči

in urno v temen gozd zbeži, od koder lovcu se smeji. Lovec pa se jezno drži in za zajčkom sline cedi.

Emu Lavričeva